No. 2953 Zaterdag 28 Mei 1938 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

DUITSE INVAL IN OOSTENRIJK. Een kiekje van een Oostenrijkse stad gedurende de inval van de Duitse troepen. Al is de plaatselijke politie bijgestaan door S.S. en S.A. troepen, het is moeilijk voor hen de enthousiaste menigte, die langs de weg staat, in bedwang te houden.

Priesterfeest van den HoogEerw. Heer Mgr. A. G. Ellis

40 Jaren, zegt de H. Schrift, is een mensenleeftijd en daarom is het voor den Priester, aan wien de Kerkelijke wet als eis stelt, dat hij eerst in zijn 25ste jaar di[illegible]en mag gewijd worden een zeldzaamheid, een vijftigjarig priesterfeest te vieren. We zijn dan ook gewoon de veertig jaren reeds als gouden feest te herdenken en doen dit Zondag a.s. van den Curaçaosen Priester Mgr. A. G. Ellis, rector van Welgelegen.

Na zijn priesterwijding 40 jaar geleden werkte Mgr. Ellis eerst als kapelaan op Otrobanda en daarna op Bonaire. Daarna was hij ook deservitor in de parochie van Rincon en werd daarna benoemd tot pastoor op Aruba, waar hij werkzaam geweest is op Santa Cruz en Sabaneta; en daarna rector op Welgelegen, waar hij tot de huidige dag nog werkzaam is.

[illegible] La Cruz geeft uit het leven van Mgr. Ellis een merkwaardige bijzonderheid, dat hij n.l. indertijd door Mgr. van Baars werd uitgenodigd om van het Seminarie van Cartagena te komen naar het pas opgerichte seminarie van Scherpenheuvel, om daar als een voorbeeld te dienen voor de seminaristen, die uit Venezuela daar studeerden

Zulk een voorbeeld is Mgr. Ellis steeds gebleven voor zijn medepriesters en ook voor zijn parochianen. Veel ruchtbaarheid was er bij zijn arbeid niet, maar hij werkte intens. En zo hij hem niet als voorbeeuld genomen heeft, dan heeft hij toch wonder wel nagevolgd den groten kerkpatroon St. Josef, van wien alleen geschreven staat, dat hij was een vir justus, een rechtvaardige; een woord klein, maar wat een ontzaggelijke rijkdom heeft aan inhoud.

Twintig jaren werkt nu Mgr. Ellis op Habaai als rector, zieleleider en godsdienstleraar. Daar vierde hij reeds zijn zilveren Priesterfeest, bij welke gelegenheid Z. H. de Paus hem onderscheidde met de titel van geheim Kamerheer en Monseigneur.

Moge hij nog vele jaren zijn heilzaam dienstwerk voortzetten in goede gezondheid en tot heil van de aan hem toevertrouwden.

Onze hartelijke en eerbiedige gelukwensen aan dezen Prelaat en zijn familie en een prettig feest op het college Welgelegen.

Gaarne brengen wij hierover het vriendelijk verzoek, om aan onze lezers te willen mededelen, dat wegens 'n ernstig ziektegeval in de familie, het aan den jubilaris tot zijn leedwezen niet mogelijk is, om op de dag van zijn feest te recipieren.

Begroting 1939

DE MEMORIE VAN ANTWOORD.

Was 't voorlopig verslag van 'n omvang, als we hier nog niet gekend hebben; het [illegible] van 't Bestuur op de opmer[illegible] de Staten, beslaat nog en[illegible] meer. Het was trouwens niet anders te verwachten, wilde het Bestuur antwoorden op alle vragen en vraagjes, welke in voorl. verslag gesteld waren. Het is echter voor ons ondoenlijk [illegible]lijke ampele besprekingen in [illegible] zo volledig mogelijk op te nemen [illegible] citaten uit de stukken zelf en we zullen ons tot een algemene beschouwing moeten beperken.

Het is mogelijk dat een eerste vluchtige indruk van ons verkeerd geweest is, we zouden het zelfs willen hopen, zo niet, dan zien we in dit antwoord van het Bestuur geen grote toenadering tot de wensen van de Staten. Toch zijn er [illegible] tal van momenten die blijk geven, dat het Bestuur de samenwerking met [illegible]en op prijs stelt. We kunnen hier [illegible] verschillende hervormingen, die ons de toekomst te wachten staan, o.a. een hervorming van de werkwijze van de Gouvernementssecretarie, een herziening van de inkomstenbelastingverordening, waarbij ook de eerste schrede zal gezet worden op de weg van terugkeer naar afschaffing der directe belastingen op de Bovenwinden; en een herziening van autotoelagen.

Of de genoemde terugkeer een gelukkige is? Of niet beter aan Bonaire ook vrijdom van meer belastingen gegeven kon worden? Wat brengen deze op? De beruchte kraaksteentjesbelasting blijkt net *f* 60.40 te hebben opgebracht in 4 maanden en we zijn er zeker van, dat deze aan het prestige van het Gouvernement voor meer dan *f* 6000 schade heeft gedaan; als tenminste waardering en prestige in een geldswaarde zou kunnen worden omgezet.

Daartegenover zien we dat het Bestuur een zeer belangrijke bron van inkomsten van de visitatie van de havendokter prijs gaat geven; al wordt dit door het Bestuur zeer eufmistisch uitgedrukt met een „enigszins dalen van de inkomsten."

Een aanstelling van een aparte dokter voor de hospitaaldienst wordt afgewezen met het motief „opdat het budget niet te zwaar gedrukt wordt", terwijl deze toch zeker 5 maal zou betaald kunnen worden uit de inkomsten van de visitatie van den havendokter.

Met blijdschap echter begroeten we de aanstelling van 'n schoolarts, waarbij mede tenminste blijkt, dat toch ook ons Bestuur wel de overtuiging heeft, dat voorkomen beter is als genezen.

Ook zouden we deze conclusie mogen trekken uit de plannen van ons Bestuur voor woningbouw, waarbij voor de naaste toekomst al een subsidie van *f* 100.000 wordt toegezegd.

Maar juist daarom bevreemdt 't ons zo weer, dat ofschoon 't Bestuur de wenselijkheid uitspreekt voor 'n badgelegenheid en vermoedelijk ook wel deze wenselijkheid erkent voor de lichamelijke opvoeding in 't algemeen, 't hiervoor geen gelden wil uittrekken „omdat er nog zoveel andere zaken te bevorderen zijn, welke van dringender aard moeten beschouwd worden."

Dit laatste kan waar zijn, maar dan is het toch wel bevreemdend, dat het Bestuur blijft vasthouden aan de toelage van *f* 100.000 voor defensie van het Moederland, waar momenteel nog millioenen uitgegeven worden voor bevordering van de sport. En nu zullen we maar niet geloven, het gerucht wat dezer dagen de ronde doet, dat 't Bestuur plannen heeft om Suikertuintje te kopen voor de aanleg van een wandelpark!!! Voor ieder die Curaçao kent, spreekt dergelijk plan zo tegen zich zelf, dat we er weinig over behoeven te zeggen.

Inzake de bekende kwestie van de buschauffeurs schrijft het antwoord, dat waar de enige reden waarom deze vergunningen mogen worden geweigerd, is het belang der openbare orde, hieruit rechtstreeks voortvloeit, dat het Bestuur, anders dan de meeste leden, van mening is, dat voldoening aan het complex der gestelde voorwaarden door het belang der openbare orde wordt gevorderd. De bepaling van de grenzen van het belang der openbare orde zijn geheel onderworpen aan het subjectief oordeel van dengeen, die met de handhaving daarvan belast en daarvoor verantwoordelijk is, in laatste instantie derhalve van het Bestuur van Curaçao. Zeer begrijpelijk is dan ook dat deze grenzen ruimer blijken te zijn getrokken door dengeen, die de verantwoordelijkheid draagt, dan door dengeen, die haar uiteraard niet dragen. Debat is hier slecht mogelijk, daar een ieder voor zichzelf moet bepalen, welke verantwoordelijkheid hij bereid is te aanvaarden. Het Bestuur heeft echter generlei bezwaar om omtrent deze materie van gedachten te wisselen.

Afwijzend staat het Bestuur tegenover de oprichting van een Litterair economische onderwijsinrichting, waarvoor de Raad zich had uitgesproken, en we lezen daaromtrent:

De kosten van een dergelijk uitzonderlijke instelling zouden in de eerste plaats daarvoor reeds een beletsel zijn, daar men dan toch als docenten enkele doctoren of ten minste leraren met middelbare bevoegdheid B zou moeten doen uitkomen. Het aantal leerlingen zou vermoedelijk nog geringer zijn dan voor een te openen gewone Hogere Burgerschool. Dezelfde bezwaren als coeducatie, richtingsverschil zouden zich ook onmiddellijk bij de oprichting van een „Litterair-economische onderwijsinrichting" zich voordoen.

Mogelijk dat door het in het leven roepen van avondleergangen met als docenten enkele op Curaçao aanwezige academisch gevormden, aan het geopperde denkbeeld tegemoet gekomen kan worden. Hieraan zou geen of weinig risico verbonden zijn.

Aan de landbouwplannen, de bebossing en de woondorpen blijft het Bestuur vasthouden hoezeer de Staten er sceptisch tegenover stonden. Toch zegt het Bestuur „indien de poging mislukt, zal dit niet aan het Bestuur te wijten zijn". Toch zal het Bestuur dan moeilijk kunnen zeggen, dat het niet genoeg gewaarschuwd is.

Over de prijzen der huizen, die voor de kleine landbouwers zullen gebouwd worden, schreven we een vorige keer: Hierover zeggen de Staten „heel fijntjes, dat bij de landbouwwonnigen het Bestuur toch zeker niet de toegestane *f* 2000.— zal overschrijden. Terwijl toch heel Curaçao weet, dat er landbouwerswoningen van *f* 8000.— zullen gebouwd worden".

Door een oficieel persoon werd ons daarna medegedeeld van de meest bevoegde zijde te hebben vernomen, dat deze huizen wel iets meer als *f* 2000 zouden kosten, maar dat het cijfer *f* 8000 zeker 80% te hoog was.

We krijgen nu in de stukken te horen, dat de huizen met bijgebouwen *f* 6550 per stuk zullen kosten, waarbij altijd nog wel iets bijkomt en rekenen we dan nog erbij de drie koeien die voor ieder huis zullen worden aangekocht, dan komen we nog over de 8 mille.

Er kan over een staatstuk als wat thans voor ons ligt ook nog geschreven worden, over de dingen die er niet in medegedeeld worden Zo wordt b.v. inzake de nog-niet-voorziening van een scheikundige op het laboratorium medegedeeld, dat de vertraging is veroorzaakt door correspondentie over het bedrag, waarvoor een scheikundige in Nederland was aan te werven. Wanneer men nu weet, dat bedoeld bedrag, door Curaçao uitgetrokken voor een dergelijke functionaris met academische opleiding nog geen *f* 3000 per jaar was, dan begrijpt men, waarom een correspondentie niet vlotten wil.

Betreffende het departement van sociale en economische zaken krijgen we de volgende nadere mededelingen:

De eerste afdeling, sociale zaken zal zich voorlopig bezighouden met de uitvoering van de Ongevallenregeling 1936, de Ziekteregeling 1936 en voorts met de bestudering van het probleem wat meer gedaan dient te worden ter verbetering van de sociale toestand van de bevolking, waaronder het woningvraagstuk.

De tweede afdeling hiervan, economische zaken dus, heeft in grote lijnen tot taak te bestuderen wat in het algemeen belang gedaan kan worden:

a. voor intensivering en verbetering van de aloë en divi-divicultuur;
b. voor de zoutindustrie;
c. voor terhandneming van de cultuur van diverse kleine gewassen als pimento, gember, olijven en andere welke hier te lande niet of nog niet systematisch verbouwd worden;
d. voor verbetering van diverse reeds bestaande landbouwcultures;
e. researchwork in het algemeen ten behoeve van industrie, scheepvaart, handel en landbouw;
f. het geven van advjezen in economische aangelegenheden van algemene aard.

Onder dit hoofd kunen we ook vermelden, dat elders in dit stuk het Bestuur afwijzend staat tegenover een invoering van de Nederlandse bepalingen op het arbeidscontract.

We hopen op deze aangelegenheid nog wel eens nader in een apart artikel terug te komen.

We hebben bij het nazien van deze memorie van antwoord nog al eens bij ons zelven de wens geuit, hier te kunnen schrijven, wat het Handelsblad enige tijd geleden schreef over Minister Welter, bij zijn behandeling van de begrotingsdebatten. De Kameroverzichtschrijver laat verschillende soorten ministers de revue passeren, en hij schrijft:

Er zijn ministers — vooral onder de nieuwelingen — die zich de eerste tijd naar de Kamer begeven met gevoelens, die de sensatie van 'n geslaagde rit door de jungle nabij moeten komen. Tijdens de duizend en één vragen, welke door de Kamerleden worden gedaan, werpen zij nauwelijks verheimelijkte blikken naar de loges, waarin hun trouwe ambtenaren ijverig met papier en potlood in de weer zijn. Met gezichten, alsof er niets aan de hand is, brengen dan in stage opeenvolging de bodes vreemdsoortige „billet doux" van 's ministers getrouwste medewerkers naar de regeringstafel. Er zijn ook ministers, die er kennelijk alles op zetten, om de kamer zo snel mogelijk met vage toezeggingen — maar vooral zonder zich ook maar in één opzicht te binden—tevreden te stellen. Maar de ministers, die slagen zonder veel moeite zowel het vertrouwen als de aandacht de Kamer te winnen, moeten blijk geven van durf en zakelijkheid. Daarbij missen zij dan elk vertoon van betweterij, dat de Kamer nooit vergeeft. Maar in gemoedelijke overredingskracht laten zij de afgevaardigden zien, dat hun beleid — al is men het er niet mee eens — weldoordacht, deskundig en...... menselijk is.

Gedurende de loop dezer Indische debatten nu is het zonder twijfel gebleken, dat minister Welter tot de laatste categorie behoort. Zijne Excellentie is tot overleg met de Kamer bereid. Hij weet een verstandige suggestie te waarderen. Maar hij verstaat het ook „neen" te zeggen, op een wijze, welke verdere discussie overbodig maakt.

Van Twee Kruisen

Na in October van het jaar 1492 San Salvador ontdekt te hebben, vervolgde de koene Genuees in dienst van de Katholieke koningen Ferdinand en Isabella zijn ontdekkingsreis. Via Cuba, het tweede eiland, dat hij aanliep, bereikte hij het grote eiland, dat de inboorlingen Haiti noemden, maar dat Columbus zo aan Spanje deed denken, dat hij het de naam „Hispaniola" gaf — in onze dagen heet het weer Haiti of ook San Domingo. Daar plantte hij voor het eerst blijvend het kruis, in welk teken hij was uitgezeild.

Dit eiland, waar hij een nederzetting stichtte, en dat hij op zijn drie volgende tochten telkens weer bezocht, werd het tehuis van zijn geslacht. Zijn broeder Bartolemeus Columbus stichtte er de stad Santo Domingo — in 1936 verdoopt tot Ciudad Trujillo — en zijn zoon Diego bouwde het Alcazar de Colon, de berg- en woonstee der familie Columbus.

In het jaar 1540 werd in de basiliek van Santo Domingo — waarvan de Katholieke koningen de bouw reeds in 1506 gelast hadden — het stoffelijk overschot van den ontdekker der nieuwe wereld bijgezet, dat daarvoor in de Cathedraal van Sevilla werd opgegraven. Het praalgraf van Columbus — nog heden ten dage intact — in die basiliek is in zekere zin als het beginpunt te beschouwen van de Nieuwe Wereld, welke hij ontdekte en die als gevolg van zijn ontdekking zo diepingrijpende veranderingen zou ondergaan.

De Heilige Schrift noemt Jeruzalem het beginpunt, de „navel" der gehele wereld — volgens de naïeve voorstelling van lang vervlogen dagen, waarin de geleerden meenden, dat de aardschijf en zelfs de oceaan een beginpunt hadden. Die van de Oceaan zou de „maalstroom" zijn, waar de onderwereld een paar maal per dag de zee inslikte en weer uitspuwde. Kapitein Nemo van Jules Verne gaat er nog in ten gronde!

Zij, die te Jeruzalem de Kerk van het H. Graf bezoeken, zien daar — veeral tot hun verbazing — een steen in de vloer staan, een verhoogde, knopvormige — die de navel der wereld heet en waarvan de lijnen Noord-Zuid, Oost-West uitlopen. Hiermee wordt symbolisch voorgesteld, dat evenals voor Israel Jeruzalem het geestelijk middelpunt der gehele wereld was, dit ook voor het Christendom, het geestelijke Israel, het beginpunt der Christelijke wereld, die hij stichtte.

Voor de oude Grieken was het beginpunt der wereld, de navel, de omphalos, het orakel van Delphi — het heiligste punt van hun gedachtenwereld. Voor het Amerika, dat ontstond door de ontdekking van Columbus is het ongetwijfeld het graf van Columbus op San Domingo.

Teruggrijpend op deze zeer oude, zeer kinderlijke maar ook zeer schone opvatting, heeft op het vijfde Pan-America Congres te Santiago de Chili de vertegenwoordiger van Santo Domingo het voorstel gedaan om op de omphalos der Nieuwe Wereld — hier in bredere zin als het gehele eiland gedacht — een vuurtoren te bouwen, die de naam van den ontdekker zou dragen. Het uitgewerkte plan grijpt echter weer op de engere zin terug en voorziet in de bouw van een geweldig monument, in de vorm van een ontzaggelijk kruis, met daarin het graf van Columbus, wiens overblijfselen daarheen zouden moeten worden overgebracht.

Dit kruis is liggend op de grond gedacht — de lange arm in de vorm van een naar het Westen oplopend terras, dat reeds mijlen ver uit zee zichtbaar zal zijn. De drie korte armen rijzen trapsgewijze omhoog en hebben in het midden een zeer diepe geul, waardoor de bezoekers het binnenste van het monument zullen kunnen bereiken — de grafkapel. Dit ontzaggelijke kruis, dat zeer hoog oprijst, zal des nacht verlicht zijn en dan als vuurbaak voor de zeevarenden dienst doen.

Op het zesde Pan-Amerika congres, te Havanna gehouden, sloten zich ook nog de Verenigde Staten, Mexico, Peru en Bolivia bij het door Santo Domingo gedane voorstel aan, zodat nu alle 21 Amerikaanse republieken aan de oprichting van dit gedenkteken zullen meewerken — het reusachtige, des nachts vlammende kruis! — en in de eerste plaats aan de daarvoor nodige fondsvorming. In 1931 gaf ten overvloede Genève, de Volkenbond, zijn bijzondere zegen op het plan.

Op het eerste gezicht ziet deze verheerlijking van Columbus en de wijding van de „navel" der Nieuwe Wereld door ze met het ideogram van het christendom te tekenen, er voor ons Katholieken buitengewoon aantrekkelijk uit. Maar

een zorgvuldige bestudering van de motieven, welke aan de oprichting en in het bijzonder ook aan de détails in de uitvoering van het monument ten grondslag liggen, moet ons tot de uiterste voorzichtigheid manen. Het schijnt bijzonder gewenst, dat wij Katholieken ons maar afzijdig houden daar de gehele opzet en uitvoering een allesbehalve Katholiek karakter zullen dragen. Ondanks het gekozen ideogram!

Het is niet de geest van Columbus, de Katholieke, die den ontwerper van het plan, de deelnemers en den architect bezielt. Anders had Genève ook niet zo enthousiast zijn zegen op het plan gegegen!

Men beluistere slechts hoe het plan wordt aangekondigd en hoe de détails van het ontwerp worden toegelicht.

„Voorop staat het historische feit, dat de opdracht, die Columbus in 1492 voor zijn ontdekkingsreis kreeg, bijna tien jaar voorbereiding bij de geestelijkheid der Katholieke Kerk behoefde, alvorens te worden verstrekt. Zo stond zijn tocht meer in dienst van het Kruis... dan van de Vooruitgang. Maar practisch was deze laatste er dan toch mee gediend".

Commentaar hierop is haast overbodig. Ongetwijfeld hebben Kerkelijke gezagsdragers eer Columbus in zee stak ook hun adviezen uitgebracht, de Katholieke Kerk en zelfs de Spaanse als zodanig nooit. Speciaal het feit, dat de tocht van Columbus uitging van de veronderstelling, dat de aarde rond moest zijn — wat in die dagen even ongelooflijk als onbegrijpelijk leek — gaf een bisschop, die lid was van de commissie, welke advies over de mogelijkheden uit moest brengen, veel moeilijkheden. Deze kerkvorst brak er zich bijvoorbeeld het hoofd over, hoe dit mogelijk zou zijn, daar in de psalmen toch gezegd wordt „Hij die de hemelen uitspant als een tent" en dat dit toch heel onbegrijpelijk werd, indien men aannam, dat de aarde een bol was — waarover niemand een tent zou kunnen uitspannen! Waarmee deze bisschop alleen bewees een heel normaal kind van zijn tijd te zijn. Gelukkig was de biechtvader der koningin iets meer, een man, die zijn tijd ver vooruit was. Deze wist gedaan te krijgen,dat de vorstin de nodige gelden voor de tocht ter beschikking stelde en dat de koning, evenals zij, zijn toestemming gaf en de nodige charters. De Katholieke „geestelijkheid" heeft voor die „opdracht" nimmer haar medewerking of toestemming gegeven, noch is die haar gevraagd.

Uitgaande van een volkomen valse voorstelling van zaken zal het monument het stempel dragen van de beide begrippen „Kruis" en „Vooruitgang".

Het kruis wordt in het monument verwerkt, omdat Columbus aan al zijn volgelingen, zeevaarders en kolonisten, gelastte: „Gij zult op al uw wegen en paden kruizen oprichten, want daar — God zij gedankt — dit land aan christenen toebehoort, moet de herinnering daarvan gedurende alle tijden bewaard worden."

Maar om dit kruis van Columbus, in roden steen en des nachts in rood licht, komt een ander, een rustiger, een moderner, in witte steen en in wit licht.

Van het monument, beheerst door dit witte kruis, dat „de moderne vooruitgang" moet voorstellen, die wel voortgekomen is uit het bloedige van Columoverbrenging van de overblijfselen van Columbus uit de kathedraal, waar ze in de schaduw van het altaar rusten naar een ligplaats onder dit „vage" kruis.

Ter gouverno van lezers, die het niet weten mochten, diene nog het volgende. Op San Domingo wonen op heden geen Spanjaarden meer. Op het ene deel van het eiland, kleurlingen in de republiek Santo Domingo, kleurlingen, mestiezen van Spanjaarden.

Hun president Trujillo, naar wien zij hun oude hoofdstad Santo Domingo genoemd hebben, is in vrijdenkers en vrijmetselaarskringen een zeer geziene persoonlijkheid. In afwachting van het gelukkige ogenblik, dat „onder de banier van de liefde heel het volk der aarde deelgenoot zal worden aan het sacrament van de Vrede" vermoordden voor kort zijn onderdanen de bewoners van het andere deel van het eiland, de republiek Haiti, Franse mestiezen, op een schaal, die zelfs in onze dagen nog de aandacht kon trekken.

Dato 11 Maart maakte de Amerikaanse regering bekend, dat zij zich zal verzetten tegen het voorstel van Columbia en Santo Domingo om een Amerikaanse Volkenbond te stichten. Te Washington heeft men voorlopig blijkbaar aan één meer dan genoeg.

Profeteren is altijd een gevaarlijk liefhebberij, maar het lijkt toch niet al te gewaagd te voorspellen, dat voorlopig het „vage" kruis op San Domingo wel niet ontstoken zal worden. In elk geval verwachte men geen bijdragen van Katholieke zijde.

bus, maar evenwel voortreffelijker als het witte licht voortreffelijker is dan het rode, wordt de volkeren, als volgt getuigd:

„Het zal zijn een banier van liefde, waaronder het volk der gehele aarde deelgenoot kan worden aan het sacrament van de Vrede! Wat is er — als dit lichtpunt schijnt — nog over dan de beklemming van de nacht.

Want het is een dubbel licht, dat daar schijnt. Om het binnenste bloedrood, herinnering aan het Kruis van Columbus, schijnt het buitenste, verblindend wit maar vager (sic), het Kruis van de Moderne Vooruitgang, dat uit het binnenste voortkomt. Zo in tweevoud, wordt de oude parallel — die van het kruis der Christenen en het kruis der vooruitgang — levend gehouden."

Het reflex van dit kruis, dit weinig-Katholieke, zal in wolkige nachten aan de hemel staan. Maar niet als het teken van den Mensenzoon komende met grote macht en majesteit! Daarvoor zal het te vaag zijn. Het zal over de schuimkoppen van de stormgezweepte zee lichten, maar niet als een boodschap van verlossing, wel van de moderne, onchristelijke en anti-christelijke vooruitgang.

Katholieken, wat hebben wij verder nog voor getuigenis nodig! Wij hebben niets met dit vage kruis te maken en zullen er dan ook nooit een penning voor offeren. Men kan slechts hopen, dat — indien het ooit gebouwd wordt — een herboren Spanje protesteren zal tegen

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
6.30 H. Mis
7.45 Kindermis
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Groot Kwartier:

4.30. Vroegmis.
6. H. Mis voor de Portugezen.
7. Kindermis.
8.15. Plechtige Hoogmis.
5. Plechtig Lof voor de Portugezen.
's avonds om 7 uur lof

In de week dagelijks de H. Mis om 6.30 uur.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

Heden ontvingen wij telegrafisch het treurig bericht van het overlijden te 's Gravenhage van onze innig geliefde zuster

Sarah Cohen Henriquez

weduwe van den Heer

M. S. LANSBERG.

Curaçao 25 Mei 1938.

Elmire Cohen Henriquez
H. J. Cohen Henriquez.

Bezoeken van rouwbeklag kunnen tot onze spijt, wegens ongesteldheid niet worden afgewacht.

AANBESTEDING.

De Directeur van Openbare Werken zal op Dinsdag 7 Juni 1938 des namiddags te twee uur te zijnen kantore te Parera in het openbaar aanbesteden:

het bouwen van een Openbare Mulo-school aan de Pietermaaiweg te Willemstad Curaçao.

Bestek en teekeningen zijn verkrijgbaar vanaf Vrijdag 27 Mei bij den dienst van Openbare Werken te Parera tegen betaling van f. 10,- per stel. Restitutie per ongeschonden stel, binnen 3 dagen na aanbesteding ingeleverd, f. 9,- per stel.

Inlichtingen zijn te verkrijgen tot den dag der aanbesteding elken werkdag tusschen 11 en 12 uur a.m. en van 2 tot 3 uur p.m. te Parera.

De Directeur van Openbare Werken,
J. TEN BRINK.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Het wil in Tsjecho Slowakije helemaal niet vlotten met de Duitse bovenbuur. Het leek in het begin van de week zo goed en berichten luidden, dat het tussen Henlein en Hodza wel klaar zou komen; maar nadien vernemen we elke dag van grensincidenten, zowel op de grond als in de lucht. De Duitse pers is er natuurlijk vol van; zo goed als men daar weet te zwijgen over dingen die in 't nadeel van Duitsland zijn, zo goed weet men ook te spreken van dingen die een voordeel aan Duitse zijde brengen kunnen.

Van Tsjechische zijde is gezegd, dat Duitsland ook verkenningsvliegtuigen boven de Tsjechische grenzen liet laveren. Deze zullen dan wel gezien hebben, dat Tsjecho Slowakije daar heel grote versterkingen heeft aangelegd en nog daarmee bezig is. Gezien de onderhandelingen die in de laatste tijd met Frankrijk en Engeland zijn gevoerd, mogen we daaruit wel concluderen, dat de Mogendheden maar niet weer bereid zijn, zo voetstoots als het met Oostenrijk ging, een Anschluss toe te laten.

De non-interventiecommissie heeft eindelijk dezer dagen eens een resultaat behaald, natuurlijk een gevolg van de Engels-Italiaanse overeenkomst, en in een subcomité is alvast aangenomen het Engelse voorstel tot terugtrekking van de vrijwilligers uit Spanje. Later moet het nog wel in de commissie komen, maar thans hebben alle mogendheden, behalve Rusland hun consent gegeven. Alleen Duitsland en Italië wensen nog enkele veranderingen van minder belang. Ook zal de controle aan de land- en zeegrenzen weer beginnen. Voor het hele zaakje zal nog 1 a 2 millioen pond benodigd zijn.

Adus het Engelse bericht uit de Radio.

Als men nu maar wat opschiet, want anders is Franco Barcelona binnengetrokken voor de non-interventie aan het werk is. Voor dat we vertrouwen in de zaak krijgen, moet er nog heel wat water door de straat van Gibraltar spoelen!

Japan schijnt nu ook genoeg te hebben van de tegenvallers in China, althans heeft het thans een maatregel genomen om daar weer krachtiger op te treden en wel door het vormen van een ministerie, waarin 3 generaals en 2 admiraals zitting hebben. Prins Konoye blijft president, maar Hirota heeft zijn congé. Het nieuwe ministerie is volgens de politici zeker een versterking van de Japanse politiek in China.

We moeten tot slot de aandacht vragen voor de nieuwe republiek Eire, het oude Ierland waar op 31 Mei de verkiezing zal plaats vinden van een Nieuwe president.

Evenals bij de Duitse verkiezingen, weten we ook bij de Ierse te voren hoe de uitslag zal zijn. En toch is het hier heel wat anders.

In Ierland hebben we het feit, dat de twee voornaamste Ierse partijen, die van De Valera en die van Cosgrave, het erover eens geworden zijn den bijna 80-jarigen dr. Douglas Hyde candidaat te stellen voor het presidentschap. Diens verkiezing staat dus volkomen vast. Ook de socialistische partij zal er waarschijnlijk mee instemmen. Dr. Hyde is geweест hoogleraar in de geschiedenis, en dichter, maar vooral befaamd als de gezaghebbendste autoriteit op het gebied van Eirse (de Ierse tak van Gaelische talen). Een halve eeuw geleden verkeerde Eirse in gevaar een dode taal te worden; het werd nog slechts door enige tienduizenden Ieren gesproken. Dr. Hyde nam het initiatief tot de campagne, welke tot herleving der Ierse taal leidde; deze wordt thans op alle scholen onderwezen, en op de regeringsdepartementen gebruikt.

Dr. Hyde is ook de stichter, en de eerste president geweest van de Gaelic League, de bond die alom in Ierland, Groot-Brittannië en de Britse rijkslanden zijn vertakkingen heeft, en zich tot doel stelt Ierse taal en beschaving te bevorderen.

In 1906 bracht dr. Hyde een bezoek aan Amerika, waar hij £ 11.000 inzamelde voor de Gealic League. In datzelfde jaar verleenden de steden Dublin, Cork en Kilkenny hem het ereburgerschap.

Van 1909 tot 1932 was hij hoogleraar in de moderne Ierse geschiedenis aan de nationale universiteit van Ierland.

Dr. Hyde is protestant; de zoon van een protestants geestelijke. Dit maakt zijn verkiezing tot eerste president van Ierland nog belangwekkender. De Ierse Vrijstaat heeft steeds blijk gegeven van volmaakte godsdienstige verdraagzaamheid in tegenstelling met het Protestantse Ulster. Enigen der beroemdste nationalistische leiders in de vorige eeuw zijn trouwens protestanten geweest. Ierland is bovendien zo onvervalst katholiek, dat zijn katholicisme er niet door geschaad kan worden indien een protestant aan het hoofd van de staat geplaatst wordt.

Terwijl het zeer goed mogelijk is dat dr. Hyde voor het presidentschap uitverkoren is ondanks het feit dat hij niet-katholiek is, heeft toch, van politiek standpunt bezien, de keus een bijzondere betekenis. Aan Noord-Ierland wordt als het ware een wapen uit de handen geslagen; de Ulstermannen immers — en hun vrienden in Engeland — kunnen niet genoeg beweren, dat een hereniging der beide Ierlanden de protestanten van Ulster tot een onderdrukte godsdienstige minderheid zou maken. Maar nu behoort de eerste president van Eire zelf tot die godsdienstige minderheid. Bovendien krijgt Ulster, waar katholieken van zoveel ambten en betrekkingen, hoog en laag, uitgesloten worden, thans een les die het misschien — maar misschien ook niet — ter harte zal nemen.

De verkiezing zal op 31 Mei gehouden worden, en daar dr. Hyde waarschijnlijk de enige candidaat zal zijn, zal hij zonder stemming gekozen worden verklaard. Hij zal dan officieel zijn intrek nemen in de oude Viceregal Lodge in Phoenix Park, dat vroeger het ambtsverblijf van den onderkoning was. Aan de post is een jaarwedde van £ 15.000 verbonden.

Dr. Hyde woont thans te Frenchpark, in het bergland van Roscommon, dat hij de laatste jaren slechts zelden verlaten heeft — en dan voornamelijk om als senator plechtigheden te Dublin bij te wonen.

De „News Chronicle", een Iers-gezind Engels blad, schrijft: „Door het eens te worden over een gemeenschappelijke candidaat voor de nieuwe post van president van Eire, hebben de twee voornaamste Ierse partij zichzelf geëerd. De staat zal een symbolisch hoofd hebben, dat noch vreemdeling, noch partijganger is. Het feit dat dr. Hyde protestant is, is een nieuw bewijs van de welkome toeneming der verdraagzaamheid, welke men in Ierse zaken heeft kunnen waarnemen".

De „Daily Herald" schrijft: „Men gelooft dat Ulster erin toegestemd heeft de ban op de benoeming van katholieken tot de hogere landposten in te trekken. De aanstaande verkiezingen van dr. Douglas Hyde, een protestant, tot president van Eire, beschouwt men als 'n deel van een overeenkomst tussen Eire en Ulster. Men gelooft dat Chamberlain in deze zin pressie uitgeoefend heeft op de regering van Lord Craigavon". En de „Daily Telegraph" merkt op: „Het is wellicht geen zuiver toeval, dat het sluiten van de Engels-Ierse overeenkomst, en de keus van den eersten president van Eire onder de nieuwe constitutie tegelijkertijd aangekondigd zijn. De keus immers van een zo uitmuntend Iers geleerde als dr. Hyde voor het hoogste ambt in het Iers dominion, verhoogt de waardigheid der benoeming, en zal even aannemelijk zijn voor het Ierse als voor het Britse sentiment."

Het blad bezigt opzettelijk het woord „dominion". Zal De Valera ditmaal zijn opwachting bij den koning gaan maken? Wij verwachten het, maar dit is een enigzins Delphische voorspelling.

BUITENLAND.

EEN MERKWAARDIGE ERKENNING.

De bekende Duitse natuurkundige prof. Max Planck is onlangs 80 jaar geworden. Zowel in zijn kwaliteit als hoogleraar aan de Berlijnse Universiteit als president van de Kaiser Wilhelm Gesellschaft heeft hij zich een internationale faam verworven, mede dank zijn belangrijke ontdekkingen in verschillende takken der physica. In 1918 verwierf hij de Nobelprijs en onlangs kreeg hij de hoogste wetenschappelijke onderscheiding welke de wetenschap hem schenken kan.

Deze veelzijdige geleerde, die lange tijd behoorde tot de a-religieuse figuren in de wetenschap heeft op zijn levensavond een zeer belangrijk werk geschreven getiteld „Religion und Naturwissenschaft" door J. A. Barth. Verlag te Leipzig uitgegeven. En daarin komt deze niet gelovige natuurkundige tot de volgende merkwaardige conclusie:

„Wij kunnen die van de mens onafhankelijke macht, die de wereld bestuurt, niet kennen. Wij kunnen er echter een vermoeden van hebben, haar indirect benaderen. De godsdienst heeft hiervoor haar eigen symbolen, de natuurwetenschap haar op waarnemingen gebaseerde beschouwingen. Niets belet ons de twee machten, die zich overal in de wereld manifesteren, de God der Religie en de Wereldorde der Wetenschap, met elkaar te vereenzelvigen. Wanneer ons geloof aan God behalve Almacht en Alwetendheid ook de attributen der Liefde en Barmhartigheid toekent, dan is er niets in de exacte wetenschap wat zich daartegen zou kunnen verzetten. Ethica komt nergens in aanraking, laat staan in conflict met natuurkunde. Waarheen wij onze blik ook richten, we vinden tussen de eisen van religie en wetenschap slechts overeenstemming".

Aldus deze merkwaardige en zeer interessante conclusie van prof. Planck in de Kath. encyclopedie aangeduid als een der grootste natuurkundigen van onze tijd. Deze scherpe veroordeling van de positivistische wetenschap is voor ons niet nieuw. Tal van Kath. geleerden van naam hebben hetzelfde beweerd, terwijl ten slotte het Vaticaans Concilie het Kath. standpunt reeds kernachtig samenvatte in deze woorden: „Tussen het geloof en de wetenschap kan nimmer een werkelijke tegenspraak bestaan."

Intussen is het toch nog wel belangrijk dat thans ook een geleerde als prof. Planck erkent, dat er tussen godsdienst en wetenschap nergens een conflict, maar wel overeenstemming bestaat.

BOEKBESPREKING.

EEN VRUCHTBAAR BOEK.

Peter Lippert: De mens Job spreekt met God. Nederlandse vertaling van H. J. van Deursen. Uitg. Het Spectrum Utrecht.

De boeken van Peter Lippert bevatten bijna immer de persoonlijke belijdenis van een of anderen mens. Zij vatten de stamelingen, de ontroeringen, de hunkerende gedachten van een pelgrimerende wereld samen in één zuivere, mediterende stem.

In de inleiding van dit boek zegt de schrijver:

„De Mens Job is de mens die belast en beladen is, die onder zijn innerlijke moeilijkheden, zijn innerlijk lijden nog meer gebukt gaat dan onder de uiterlijke smarten en rampen, die hem in zo talrijke mate treffen.

Hij is de vragende mens, die gretig en bang de wereld doorvorst, en altijd weer sidderend komt te staan tegenover het onbegrijpelijke."

„De Mens Job is de rijk gezegende mens, in wien heel de rijkdom der bonte wereld binnengaat, omdat hij een ruime en dorstige ziel heeft; maar hij is tegelijk ook een leeggeroofd, geplunderd wezen, omdat hij alles wat hij heeft veroverd telkens weer verliest: alles wordt hem twijfelachtig en waardeloos en de worsteling van ieder dag moet het hem opnieuw veroveren."

„Maar telkens als hij het woord liefde gevonden heeft, wordt dit ook zijn laatste woord.

Zo spoedig hij in het zwijgen der liefde binnengaat, wordt het ook in hem stil. Als Job ophoudt te spreken en te redetwisten, als hij alleen nog maar liefheeft en vertrouwt, dan heeft hij het Raadsel God opgelost — naar menenaard. Dan is de Mens Job wijs geworden."

Beter dan anderen het zouden doen karakteriseert de auteur in deze inleiding zijn eigen boek. Wat hij niet zegt, en niet kon zeggen, is dat zijn boek een zeldzaam voedzame spijs is voor de geest van het moderne mensdom. Het is oprecht tot op het beschamende af, het is troostend en schenkt den lezer welhaast op iedere bladzijde het diepe geluk: een mens te ontmoeten juist als hijzelf is, even eenzaam, even benard, even goedwillend, en met evenveel vertrouwen in de uiteindelijke vrede.

De vertaling van dit boek moet zeer moeilijk geweest zijn: de vertaler kweet zich met vrucht van zijn taak. Het Spectrum zorgde voor een keurige uitgave en stempelde op de band een mooie kop van den profeet Job.

DIEFSTAL.

Door den 31-jarigen pijpfitter R. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een klein bedrag aan geld. Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

Door den 40-jarigen koopman K. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van winkelwaren en geld. In verband hiermede is door de Politie aangehouden en voor onderzoek in bewaring gesteld de 29-jarige chauffeur B.

Namens de C.P.I.M. is bij de Politie aangifte gedaan van diefstal gasoline. Als verdacht hiervan is aangehouden en gehoord de 36-jarige brander K., die bekende de diefstal te hebben gepleegd. Tegen K. proces-verbaal opgemaakt.

Door den 32-jarigen zeeman M. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een portemonnaie, inhoudende een klein bedrag aan geld en een gouden ring. Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

TWEE VLIEGEN IN EEN KLAP.

Terwijl de 41-jarige plantage-opzichter E., met een jachtgeweer in de cunucu een verwilderde geit doodschoot, is de 36-jarige dienstbode B., die behulpzaam was bij het opdrijven van dit geit, door een hagelkorrel in het hoofd getroffen.

Zij liep een niet ernstige verwonding op aan haar hoofd en is ter observatie opgenomen in de Thelmakliniek. Naar de juiste toedracht van het gebeurde wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

CURACAO.

DE PERS IN DE ORKESTBAK!

We ontvingen dezer dagen van het Nationaal Defensiefonds 't volgende schrijven:

"Namens het Bestuur van het Nationaal Defensiefonds Curaçao deel ik U hierbij mede dat op de Gala-avond te geven ten bate van genoemd fonds op Woensdag 8 Juni a.s. in het theater Roxy, desgewenst voor uwe verslaggever een plaats aan de perstafel in de orkestbak beschikbaar zal zijn.

Beleefd zou ik U willen verzoeken mij ten spoedigste te willen mededelen of U van deze gelegenheid gebruik wenst te maken.

Namens het Bestuur van het NATIONAAL DEFENSIEFONDS-CURAÇAO.
de Secretaris."

De pers in de Orkestbak! Natuurlijk moest voor de pers, die nog al wat communiqué's belangloos opnam, wel een plaatsje worden ingeruimd. Maar in de orkestbak, dat is ons te veel eer. Nu is het misschien mogelijk, dat naar aanleiding van het vele geschrijf van een onzer colega's over Kunst en Schoonheid, men is gaan menen, de pers bij de kunst te moeten gaan indelen en deze aldus in de orkestbak is terechtgekomen.

Ons moet echter de eerlijke bekentenis van het hart, dat we ons daar minder thuis voelen.

We zullen dan ook voor die eer bedanken!

LOUIS DE VRIES.

Men schrijft ons:

West Indië is reeds door verschillende Nederlandse toneelensembles bezocht, maar bij geen dezer gezelschappen was een toneelspeler met de capaciteiten van Louis de Vries, die thans de kolonie komt bezoeken. De toneelgroepen, die tot dusver kwamen, hadden wel talentvolle spelers, maar geen hunner stond op de hoogte van Louis de Vries. Het blijkt een algemeen verschijnsel, dat het geslacht der grote auteurs in de wereld aan het uitsterven is. Kon men een kwart eeuw geleden direct een aantal namen noemen van grote artisten: als Sarah Bernhardt, Dus, Mounet Sully, Guitry, Henry Irving, Forbes Robertson, Ludwig Barnay, Mitterwürzer, Louis Bouwmeester, Catharina Beersmans en nog vele, anderen, thans is het moeilijk slechts een paar namen direct te noemen! De internationale bekende toneelkundige Gordon Craig liet zich in een toneelmaandschrift onlangs uit in dezelfde geest en zegt o.m.: „Ik hoop niet onrechtvaardig te zijn, wanneer ik zeg, dat er tegenwoordig in de wereld bijna geen grote toneelspelers meer zijn." Louis de Vries behoort tot de weinigen, die nog in staat zijn een zaal te ontroeren en tot enthousiasme te brengen. Door Louis Bouwmeesters bemiddeling is hij aan het toneel gekomen en vooral in zijn beginjaren was in zijn spel de verering, die hij voor den groten meester had, duidelijk merkbaar. De Vries vond echter betrekkelijk reeds heel gauw zijn eigen vorm, hoewel men, als men hem ziet in rollen, waarin ook Bouwmeester schitterde in verschillende ontroerende momenten, klanken hoort, die Nederlands geniaalsten toneelspeler in herinnering brengen. De Vries' grote gaven zijn ook door buitenlandse collegas erkend. Hij trad verschillende malen op ter gelegenheid van 't jaarlijks congres der Société universelle du Théatre, dat te Parijs en de laatste maal nog te Wenen gehouden werd, waar de Directeurs - Regisseurs uit alle wereldsteden deelnamen; hij speelde dus voor een forum van toneelkundigen, die hem de grootste lof toezwaaiden! Hij is de meest bekende Nederlandse toneelspeler in het buitenland, daar hij vaak met een ensemble in de grote wereldsteden Nederlandse vertoningen gaf, zo speelde hij in Parijs, Rome, Kopenhagen, Brussel, maakte ook tournées door Oost-Indië en Zuid-Afrika. Te Rome, waar hij „Hendrik de Achtste" van Pirandello speelde, werd hij door den groten Italiaansen schrijver aan Mussolini voorgesteld, die hem in zijn Paleis ontving! Hiertoe was hij verbonden aan (onder mijn directie staande) Ned. Toneelvereniging, die in de Hollandse Schouwburg in de Plantage te Amsterdam, o.m. de meeste Heyermans-stukken voor 't eerst vertoonde en creërde toen de hoofdrol in Heyermans' stuk: „De schone slaapster". Later werd hij zelf eigenaar van de Hollandse Schouwburg, waar hij vele successrollen speelde, en zijn creaties in „De familie Lehman" en „Schakels" voor de velen, die deze zagen, onvergetelijk zullen blijven.

Louis de Vries vormde een klein gezelschap van talentvolle artisten, wier namen bij hen, die tijdelijk in het moederland waren, wel bekend zullen zijn. Men klaagt en terecht, dat de tegenwoordige stukken, zo weinig ontroering geven en men lang zo voldaan niet uit de schouwburg komt, als vroeger het geval was; Louis de Vries komt met zg. „speelstukken", die de bezoekers zullen ontroeren! Moge de West door een druk bezoek dezelfde waardering tonen voor zijn talent, die hij in Nederland, zowel als in het builand mocht ondervinden.

Adr. van der Horst
Ex Directeur der N.V. Het Schouwtoneel
Adr. v. d. Horst & Jan Musch
en de Ned. Toneelvereniging.

Adr. van der Horst was jaren lang Directeur der Nederl. Toneelver. (1893—1910) daarna Dir. v.d. Kon. Ned Schouwburg te Antwerpen, kwam met de wereldoorlog naar zijn vaderland terug, werd als regisseur verbonden bij de Kon. Ver. Het Ned. Toneel, stichtte daarna met Jan Musch de N.V. Het Schouwtoneel, werd bij de opheffing daarvan, verbonden bij het Rotterd. Hofstad Toneel Dir. Cor v.d. Lugt Melsert, waar hij plaatsvervangend directeur en regisseur was. Hij herdacht in het afgelopen seizoen zijn 50-jarige toneelloopbaan.

DE HERTOG HENDRIK OP NON-ACTIEF.

Het is haast niet te geloven, dat de „Hendrik", die vooral dit laatste jaar in de Straat van Gibraltar nog zo'n grote activiteit aan de dag legde, ter bescherming van de Nederlandse koopvaardijschepen, nu naar de sloper moet. 5 Mei ging Hr. Ms. „Hertog Hendrik" officieel en voor goed uit de marine, om plaats te maken voor de inmiddels al reeds welbekende flottielje-leider „Tromp", die thans al dienen voor de opleiding van het marinepersoneel, welke taak de „Hertog Hendrik" zovele jaren op verdienstelijke wijze heeft volbracht.

Na 34 dienstjaren, waarin het schip verschillende malen op Curaçao geweest is, is het heengegaan.

In 1902 werd het pantserschip op de (voormalige) rijkswerf te Amsterdam op stapel gezet; het mat 4400 ton bij een lengte van 98 meter, evenals het zusterschip de „Jacob van Heemskerk", die reeds eerder werd afgedankt.

Vergeleken bij zijn plaatsvervanger, de „Tromp", die het midden houdt tussen een kleine kruiser en een torpedojager en 132 meter lang is, is de „Hertog Hendrik", vooral wat snelheid en technische outillage betreft, verouderd.

De staat van dienst.

Vele reizen heeft de „Hertog Hendrik" gemaakt; wij herinneren aan een van zijn eerste reizen, die in 1904 naar Oslo, toen nog Christiania; in hetzelfde jaar maakte het schip zijn maidentrip naar de Oost, om daar het vlaggeschip van het eskader te worden en in 1905 en 1906 deel te nemen aan de expedities naar verschillende eilanden van de Archipel.

In 1908 kwam de „Hertog Hendrik" voor het eerst naar Nederland terug, om in het najaar van hetzelfde jaar voor de tweede maal naar Indië te vertrekken als eskaderschip en voor het verrichten van patrouillediensten.

Kort voor het uitbreken van de wereldoorlog was H.M. de Koningin te Nieuwediep aanwezig bij de terugkomst uit Indië; gedurende die bange jaren hield de „Hendrik" de wacht bij de Schelde. Bij een tocht in 1917 naar Indië werd de „Hendrik" bij de Faroër-groep deerlijk gehavend, zodat het schip naar Nieuwediep terug moest keren, om na herstel van de opgelopen schade in 1918 wederom de reis naar de Oost te aanvaarden.

Dan volgden enige reizen voor vlagvertoon, naar Japan, China en Australië, waarna het schip in 1920 voor de vierde maal naar Nederland terugkeert.

Dan blijft het schip in het vaderland, nu en dan nog trips makend met adelborsten en jonge matrozen naar de zeën van Europa, waarbij ook enkele malen naar de Wect, o.a. kort vóór en na de overval van Urbina.

Het laatste jaar was niet het minstactieve jaar voor de oude „Hertog Hendrik", een jaar van convooidiensten in de Straat van Gibraltar, waarvoor alleen al de nu afgedankte ruimschoots de dank van het vaderland verdient.

Hulde mogen we brengen aan de ontelbare commandanten, die aan boord van dit pantserschip zovele jaren de eer van de Nederlandse vlag, in tal van **landen der wereld hebben hoog gehouden; hulde ook aan al die officieren en matrozen die op dit schip de naam van Nederland als zeevarende mogendheid hebben hooggehouden.**

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Aan den agent van politie op Aruba, I. A. Franka is veertien dagen vrijstelling van dienst verleend.

Aan Mej. J. J. H. Hellmund, klerk ten postkantore op Bonaire is negentien dagen vrijstelling van dienst verleend met vergunning deze tijd in Curaçao door te brengen.

Aan Mej. E. de Beijl, tijdelijk schrijfster op het Bureau van de Burgerlijke Stand op Curaçao is van 12 tot en met 31 Mei 1938 verlof buiten bezwaar van den Lande verleend.

De besmetverklaring van de volgende plaatsen is opgeheven:

Rio de Janeiro, wegens gele koorts,
Pto Colombia, wegens pokken,
Guayaquil, wegens pest en pokken,
Venezuela, wegens poliomyelitis,
Costa Rica, wegens pokken,
Puerto Cabello en omgeving, wegens alastrim.

Tot lid van de Bioscoopcommissie is benoemd Mevr. C. H. L. van Erp, thans plv. lid dier commissie en tot plv. leden zijn benoemd Mej. Edmee Ecker en de heren L. F. Jansen en L. A. Paanakker.

Aan den telegrambesteller op Curaçao, S. Francisca is een maand verlof buiten bezwaar van den Lande verleend, en met de waarneming van zijne functie is belast Edmundo Merced.

Met ingang van de 1ste Juni 1938 is aan den kommies der belastingen 2de klasse op Curaçao J. W. Peiliker vier weken vrijstelling van dienst verleend.

Met ingang van de 13de Juni 1938 is aan Mej. R. M. Tromp, tijdelijk schrijfster op Aruba veertien dagen vrijstelling van dienst verleend.

De wnd. Gouvernements-Secretaris
R. Boskaljon.

CURAÇAOSE BANK.

In het publicatieblad No. 46 is het besluit verschenen van de 13de Mei 1938 tot vaststelling van een nieuwe statuut voor de directie van de Curaçaose Bank.

KADASTER OP CURAÇAO .

Door Z. Exc. den Gouverneur is aan de Staten toegezonden een viertal ontwerpen, houdende enige voorzieningen in verband met de inrichting van een Kadaster op het eiland Curaçao; **waarvan de belangrijkste is de landsverordening,** houdende bepalingen omtrent grensregeling.

HONDENBELASTING.

Aan de Staten is door Z. Exc. den Gouverneur toegezonden een Landsverordening tot wijziging van de Verordening van de 11de April 1923 (P.B. 1923 no. 14) tot heffing van ene belasting op het houden van honden, tevens maatregelen bevattende om de overlast te keer te gaan, die aan de ingezetenen van de kolonie Curaçao wordt veroorzaakt door honden, zich bevindende op de openbare straten en wegen zomede op voor ieder toegankelijke particuliere erven.

We lezen hieromtrent in de Memorie van Toelichting:

Het ontwerp hetwelk hierbij wordt aangeboden, heeft ten doel tegemoet te komen aan het grote aantal klachten, hetwelk het Bestuur bereikte, over de overlast, welke veehouders, grote zowel als kleine, van het steeds toenemende aantal honden ondervinden.

Herhaaldelijk wordt kleinvee door honden gedood. Aan waarschuwingen aan houders van honden, om meer toezicht op hunne dieren te houden heeft het de laatste jaren niet ontbroken, ook werd herhaaldelijk proces-verbaal opgemaakt wegens overtreding van de „Hondenverordening 1923" en werden artikel 9 2de lid en artikel 12 toegepast. Het resultaat bleef echter gering. Vele minvermogenden, die nauwelijks voldoende inkomsten hebben om hun gezin naar behoren te onderhouden, houden er meer dan een hond op na. De Gouverneur hoopt het bestaande euvel te kunnen bestrijden door ene verhoging van de belasting op honden in de buitendistricten op Curaçao en Aruba in dier voege dat deze belasting wordt gebracht op een gelijk bedrag als in de stadsdistricten wordt geheven en door aanvulling van art. 9, 11 en 12 waardoor het alsdan mogelijk zal zijn de werking dezer verordening speciaal ten aanzien van de buitendistricten te verscherpen

JEUGDHUIS OP SAN MATEO.

Het parochieel Bestuur van de jeugdorganisatie San Mateo gaat een jeugdhuis openen „San Tarsicio", gelegen naast de pastorie van San Mateo. Deze plechtigheid met de daarmee verbonden feest-avond zal plaats hebben op Maandag 30 Mei a.s., 's avonds om 8 uur.

Het ons toegezonden program luidt als volgt:

Openings-lied
Welkomst-woord door Pastoor van Rooy
Inwijding door Mgr. Verriet
Overdracht van het Jeugdhuis aan de parochie San Mateo door P. de Bruyn. Voorzitter van de K.J.C.
Overname door P. Folmering, parochieel Jeugdleider van San Mateo.
Pauze.
Voordracht Meisjesclub
Spel en zang Jonge Wacht
Voordracht Welpen
Spel en zang Voortrekkers
Slot.

FRATER STANISLAUS IN HET ZILVER.

Zondag a.s. viert in het St. Albertuscollege op Pietermaai, de Eerw. Frater Stanislaus (Otten) zijn zilveren kloosterfeest.

Geboren te Tilburg op 13 April 1896 werd hij ingekleed in de Congregatie van de Fraters van Tilburg op 30 Mei 1913. Hij kwam op Curaçao op 31 Augustus 1922. De twee eerste jaren van zijn verblijf alhier, was hij werkzaam op Scherpenheuvel, daarna was hij 9 jaren kok op het St. Thomascollege. We mogen dus wel zeggen, dat Fr. Stanislaus de hitte van de dag gedragen heeft.

Van af 1934 is hij op het St. Albertuscollege belast met de zorg voor de huishouding.

Heeft hij aldus niet direct meegewerkt aan de opvoeding der jeugd, indirect heeft hij toch daaraan zijn verdiensten, doordat hij zijne medebroeders van de materiele zorgen ontlastte.

Onze oprechte gelukwensen en moge hij nog tal van jaren zijn verdienstelijk en zeer gewaardeerde arbeid voortzetten.

UITSLAG AANBESTEDING.

Bij de op de 20ste Mei 1938 gehouden aanbesteding voor het bouwen van een telefooncentrale te Willemstad Curaçao werd ingeschreven als volgt:

Giovanni Pizziolo	f 21.600,—
N.V. Bouwmaatschappij Nederhorst	„ 20.143,—
H. J. Rijsdijk	„ 18.640,—

PROCES-VERBAAL OPGEMAAKT.

Door de Politie is proces-verbaal opgemaakt tegen den 30-jarigen chauffeur K., wegens het bij zich hebben van een alarmpistool, zonder de vereiste machtiging van het Hoofd der Politie alhier.

EEN DANSPARTIJ.

Op Zondag j.l. is op een danspartij in de cunucu, de 28-jarige verver D. zodanig met een mes in de rug gestoken, dat hij in het St-Elisabethsgasthuis moest worden opgenomen. In verband hiermede is door de Politie aangehouden en voor onderzoek in bewaring gesteld de 26-jarige chauffeur P.

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid van de Red.

„S.U.B.T." — „R.C.C."
1 — 0

Hoe slecht sommige clubs tegen verlies kunnen, is weer eens gebleken uit de opmerkingen, die R.C.C. in haar orgaan van Donderdag, 26 Mei, publiceerde.

De opzet van het stukje is duidelijk: het wil n.l. het verlies toeschrijven aan het z.g. ruwe spel van S.U.B.T.

Wij vinden het niet ondienstig een en ander recht te zetten, daar dit stuk doorseefd is met onwaarheden, om niet te spreken van hatelijkheden die men, dit zij terloops, van een bezadigd bestuur niet zou verwachten.

Zo staat er b.v. „de linkshalf van „R.C.C." kreeg o.a. een flinke trap boven het oog." Had men dit geval behoorlijk onderzocht, men zou er achter gekomen zijn, dat bedoelde speler geen trap gehad heeft, doch gewoon in botsing gekomen is met de linksbinnen van S.U.B.T. V. Evertsz, waarbij de R.C.C.-er tegen het voorhoofd van zijn tegenstander stiet. De speler Evertsz had evenzo een opgezwollen voorhoofd.

Verder klinkt ook erg paradoxaal de zinsnede: „Toen hij (R.C.C.-speler) op de grond lag, nog met zijn (S.U.B.T.-speler) voet op zijn (R.C.C.-speler) buik stond, van zich afgestoten."

Vindt het „R.C.C.-bestuur deze bewering zelf niet onnozel? Was scheidsrechter Elfrink, die momenteel toch onze beste is, dan gek om in zo'n geval een speler van het speelveld te zenden?

Verder vinden wij, dat de opmerking: „Nota bene een ex-S.U.B.T.-speler", kant noch wal raakt. Hier kon misschien nog aan toegevoegd worden: „Wien zeker lid van ons, zolang achterna gezeten heeft, totdat hij lid werd van onze club".

Voorts nog de opmerking: „R.C.C speelde niet, zoals wij dat van haar gewoon zijn, hetgeen gedeeltelijk aan worden toegeschreven aan het ruwe spel van S.U.B.T.". Wij zijn zo vrij hier nog achter te voegen: „Wat echter voornamelijk te wijten is aan het gevoelgte van diverse pluimage".

X.

S.S. „CRIJNSSEN".

Volgens de laatste berichten wordt het s.s. Crijnssen aanstaande Donderdagochtend 2 Juni alhier verwacht, komende van Europa.

HET 34ste EUCHARISTISCH CONGRES TE BUDAPEST.

De grootse opening van dit geweldige congres had plaats op de Heldenplatz voor een reusachtig openlucht altaar, waarom meer als 150 duizend mensen verenigd waren.

Onder deze waren ook de Regent van Hongarije, die zelf Protestant is; zijn echtgenote is echter katholiek; verder leden van het Huis van Habsburg, alle kabinetsleden, de hoogste militaire en civiele autoriteiten en het corps diplomatique. Nadat de openingsbul was voorgelezen, begroetten de Hongaarse primaat Seredy en Minister Homan de deelnemers.

Minister Homan zeide dat geen organisatie, geen beweging meer kans heeft gezien om de landen tot elkaar te brengen en hen **in geestelijk opzicht te unificeren dan het Katholicisme. Het Hongaarse culturele leven heeft negen en een halve eeuw het Katholicisme als achtergrond gekend.** Steeds als Hongarije in moeilijkheden verkeerde, putte men kracht uit het geloof der vaderen en de meeste dappere heldendaden van Hongaren werden gedaan in dienst van het geloof.

De heldhaftige verdediger van het Alcazar te Toledo, die de strijd lange tijd tegen de opdringende rode troepen wist vol te houden Generaal Moscardo, werd eveneens op het congres verwacht, doch op het laatste moment stuurde hij een telegram, dat hij niet aanwezig kon zijn. De Primaat van Spanje Goma y Tomas herinnerde in zijn rede aan de geweldige prestatie van Generaal Moscardo en dankte Hongarije voor wat men gedaan had voor het Katholieke Spanje.

De Chinese Bisschop Yu Pin van Nanking legde tijdens de eerste besprekingen de nadruk op de bestrijding van de Marxistische en Communistische doctrines en hij deed daarbij een beroep op de Katholieke schrijvers en intellectuelen om zich vooral op dit terrein voor de Katholieke idee verdienstelijk te maken.

De uitgever van het meest leidende orgaan der Franse Katholieken La Croix, de heer Leon Merklen sprak namens de Katholieke pers en in een korte rede wees hij op de missie, die deze pers heeft te vervullen. De welbekende publicist Joseph Scot bracht namens de Katholieken van de Verenigde Staten de hartelijke groeten aan de deelnemers van het congres over.

Verder spraken nog de voorzitter van het permanente comité voor het Eucharistische congres de Bisschop van Namen en de Pauselijke afgevaardigde Kardinaal Pacelli, die tot slot de zegen gaf met het Allerheiligste.

Donderdagavond had op de Donau een plechtige gondelvaart plaats, met het Allerheiligste, wat een bijzonder mooie aanblik bood over de rijk met lichten versierde rivier en stad.

KAPITEIN KUYT VERTREKT.

Volgens de Beurs zal Kapitein Kuyt hedenmorgen met zijn scheepje vertrekken in gezelschap van Dirk Hofman en den Surinamer Eugene Heinze. Het moedige drietal zal dan pogen in hun notendopje New York te bereiken.

Gisterenavond nam Kapitein Kuyt in de Curom afscheid van Curaçao, dat hem, zoals hij zeide een zeldzaam hartelijke ontvangst heeft bereid.

Aan het congres wordt o.a. deelgenomen door 14 Kardinalen, 40 Aartsbisschoppen en 300 Bisschoppen, onder deze bevinden zich 4 Nederlandse Bisschoppen.

De vreze Gods maakt dapperen, de vrees voor de mensen slaven.

Een koud en onvriendelijk woord kan opeens de bloesem eener innige liefde doen verwelken.

Een ongelukkig leven spruit soms voort uit een enkele opmerking.

Als wij de hutten der armen hebben bezocht, vinden we ons eigen huis, hoe klein ook, een paleis.

Een feest-toast is heel vaak de met het zuurste gezicht betaalde vermakelijkheidsbelasting.

De liefde maakt het leven van den man, voor de vrouw is zij het leven zelf.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de „Beurs en Nieuwsb."

De regering besloot om de 6de September a.s. tot een algemene Nationale Feestdag te verklaren.

Inzake de bomontploffing te Rotterdam heeft men den Tsjech Ladislav Bora gearresteerd, die met den gedoden drager van de bom in relatie heeft gestaan. De bom is van Russische origine.

Ingediend is een aanvullende begroting voor Defensie, waarbij, in verband met het verhoogde contingent troepen, circa 9.5 millioen gulden worden aangevraagd.

Het Nederlands Elftal, dat 26 Juni a.s. op de Olympiadag tegen Nederlands Indië zal spelen, is samengesteld uit de volgende spelers:

Van Male, Weber, Caldenhove, Paauwe, Anderiessen, van Heel, Draeger, van der Veen, Du Mortier, Smit, de Harder.

Aan de Vrije Universiteit te Amsterdam is een wis- en natuurkundige faculteit gesticht. Lectoren werden benoemd voor de vakken chemie, astronomie, wiskunde en mechanica.

Te Amsterdam werd het eeuwfeest van Artis feestelijk herdacht. Er bestond zeer grote belangstelling.

De regering heeft het gemeentebestuur van Amsterdam voorgesteld om het vliegveld Schiphol af te staan voor de militaire luchtvaart.

De Telegraaf, die dit bericht weet te brengen, deelt verder mede dat onder Leiderdorp de Gemeente een nieuw vliegveld wordt aangeboden. Het gemeentebestuur zou tegenover het verzoek der regering echter niet sympathiek staan. De Telegraaf meldt verder dat de heer Plesman voor het plan is, daar deze steeds het centrum van het luchtverkeer in de buurt van de residentie wenste.

Prof. Mr. Ph. Kleintjes, die dezer dagen zijn afscheidsrede hield, is plotseling overleden.

SPORT.

Te Amsterdam speelde Heracles — Feyenoord. Feyenoord won met 2—0 en is tevens hierdoor kampioen van Nederland geworden.

Scheffer vestigde een nieuw Nederlands record voor 400 meter rugzwemmen, in 5 min. 33.3 sec.

EEN ZEEFAMILIE. William Payne heeft gedurende 24 jaar de Britse Navy gediend als stoker en zijn vier zonen, de oudste is 6 jaar, willen allen zijn voorbeeld volgen. Hier zien we hem met zijn kroost, lachend gadegeslagen door zijn kameraden.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO — NOBO

5 Juni 1938: A-klasse	Jong Holland 1 — Hercules 1 (H. Elfrink)		
5 Juni 1938: B-klasse	Sparta — Jong Curaçao (P. Tuin)		*
5 Juni 1938: Juniores	Jong Holland — R.C.C. (A. Ercol)		**
6 Juni 1938: A-klasse	Hollandia 1 — R.C.C. 1 (J. Gast)		
6 Juni 1938: B-klasse	Be Quick — Hilversum (F. Kranenburg)		*
12 Juni 1938: B-klasse	Arsenal — D.C.C. (R. B. Wilsoe)	%	*
12 Juni 1938: B-klasse	Atletico — Sparta (O. Suarez)	%	*
19 Juni 1938: A-klasse	Asiento 1 — Jong Holland 1		
19 Juni 1938: Res.A-klasse	R.C.C. 2 — S.U.B.T. 2		*
19 Juni 1938: Juniores	S.UB.T. — Jong Holland		**

RIO CANARIO

5 Juni 1938: Res.A-klasse	Hollandia 2 — Transvaal 2 (H. Nevel)		*
12 Juni 1938: B-klasse	Be Quick — Hilversum (A. Oehlers)	%	*
19 Juni 1938: B-klasse	D.C.C. — Sparta		*

SCHERPENHEUVEL

5 Juni 1938: Res.A-klasse	Scherpenheuvel 2 — R.C.C. 2 (Chr. Wix)		*
12 Juni 1938: B-klasse	Atl(E. R. Jansen) antico — Jong Curaçao	%	
12 Juni 1938: Res.A-klasse	Feyenoord 2 — Transvaal 2 (A. D. Joens)		*
19 Juni 1938: A-klasse	Transvaal 1 — Feyenoord 1		
19 Juni 1938: Res.A-klasse	Scherpenheuvel 2 — Asento 2		*

De A-klasse wedstrijden beginnen om half vijf.
De met * aangegeven welstrijden beginnen om drie uur.
De met ** aangegeven wedstrijden beginnen om negen uur v.m.
De met % aangegeven wedstrijden zijn voor de B-klasse Zilveren Bal.

Ingeschreven als werkende leden van **Tranvaal:** A. Beeldstroo, J. Suydom en M. Huisden; **S.U.B.T.:** E. Quirindong.

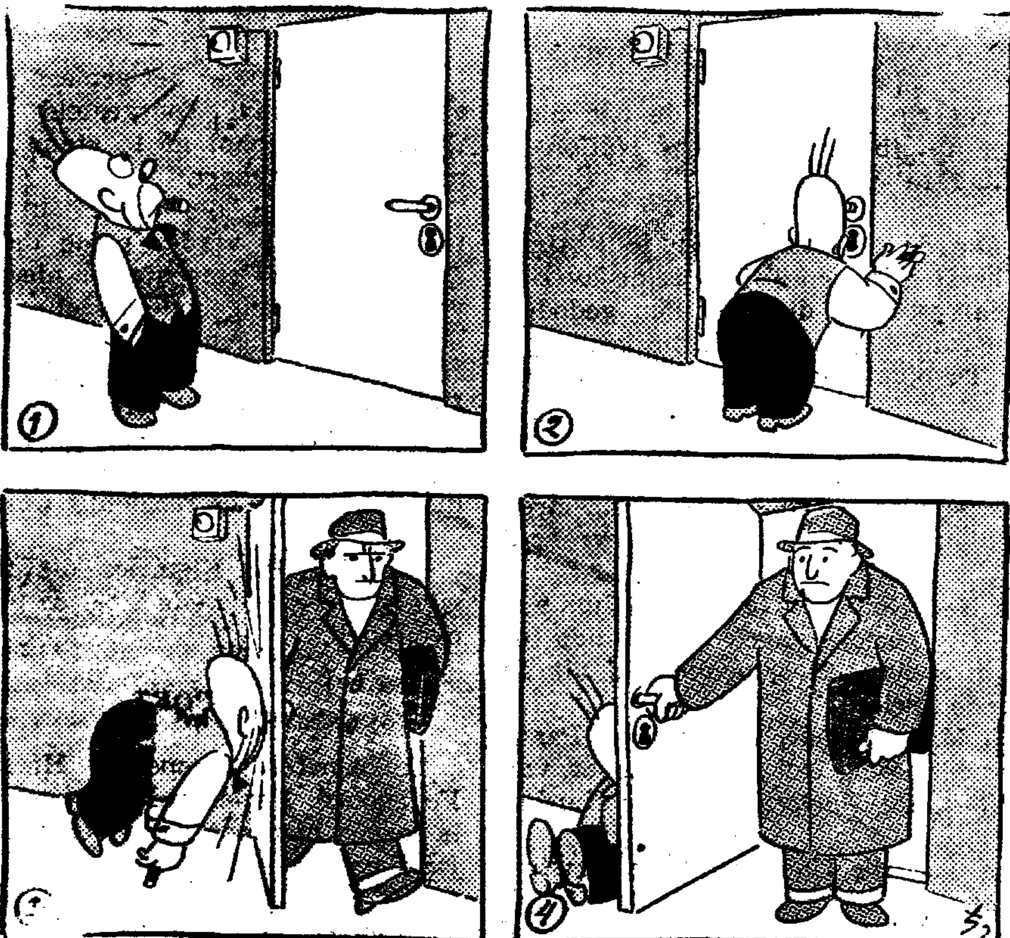
Afgeschreven als werkende leden van **Be Quick:** E. Mercelino, B. Charbaai enG. Mariano; **Transvaal:** M. Brug, H. Daalnoot, A. de Graven, C. Juurjens, F. Nijman, Ph. Wijngaarde en C. Telting; **Jong Holland:** A. Lindenborgh.

Ingeschreven al swerkend lid van Scherpenheuvel: R. Tromp; **Jong Curaçao:** L. Felipa, P. Leyba, I. Williams, A. Cras.

Afgeschreven als leden van Jong Curaçao: A. la Cruz en E. Hooi.

Afgewezen het door de vereniging Hilversum ingediend protest inzake de wedstrijd Hilversum — Atletico en wel op grond van art. 19 punt 2 onder b, c en d R.C.W.

HET BESTUUR.

ADAMSON VERWACHT DE DEURWAARDE.

BIJBEL EN DE LEVENSAVOND.

Dr. M. A. van den Oudenrijn O. P.

Jaren geleden heb ik in Italië een oude monnik gekend. Hij was onder de regering van Koning Ferdinand II ergens in de buurt van Napels geboren en had als jongeman de zegen van Paus Pius IX ontvangen, toen deze als banneling te Gaëta verbleef. Toen Garibaldi Napels binnendrong en het voormalige koninkrijk der beide Siciliën werd ingelijfd bij het éénwordend Italië, was Padre Tommaso reeds enige jaren priester. Na de opheffing van zijn klooster was hij een tijd lang in een landelijke parochie werkzaam als hulpgeestelijke. Toen ietwat betere tijden aanbraken, werd de kloostergemeenschap, waartoe hij behoorde, weer opgericht en hernam hij het geweldadig onderbroken kloosterleven.

Padre Tommaso was een tamelijk ontwikkeld man, die verschillende talen kende: in zijn jongere jaren veel gepreekt, een en ander geschreven, en vooral veel gelezen had. Nu hield hij behalve zijn brevier nog maar één enkel boek in zijn armoedige kloostercel: een grote uitgave van de Bijbel, die altijd opengeslagen op tafel lag.

„Ecco la mia biblioteca" placht hij te zeggen: dat is nu mijn gehele Bibliotheek! Maar hij kende die „bibliotheek" dan ook van voren naar achter. Wanneer we bij hem kwamen, vond de oude man er steeds genoegen in, spelenderwijze het gesprek te kruiden met Bijbelteksten. Wat zal een [illegible] zeide hij, dan troost zoeken in een oude Bijbel?

„Alle vlees is als gras
al zijn heerlijkheid als een weidebloem:
het gras verwelkt, de bloem verdroogt,
maar het woord van onzen God blijft eeuwig staan."

En zonder overgang kon hij zo'n stuk uit Isaias commenteren met een stuk uit de tweede Brief van den Apostel Petrus: We hebben immers het woord der profeten, dat is van het hoogste gezag?... En de Apostel zegt, dat we goed doen met daarop te letten! Het is als een lamp die ons beschijnt op deze donkere aarde, tot de dag doorbreekt en de morgenster voor ons opgaat...

„Mi fo corraggio", zeide hij me een andermaal, toen ik hem ziek vond: „Ik ben bezig moed te verzamelen voor de grote reis naar de eeuwigheid. Daarom lees ik uit de evangeliën de lijdensgeschiedenis des Heren. En ik lees de Bergrede met de acht zaligheden, dat is de schoonste preek uit heel de schone Bijbel. Het is de afkondiging van de grondwet van het Rijk Gods. En Jezus Christus, de koning van dat rijk, is het middelpunt van de gehele Bijbel.

Alle heilige boeken van het Oude, zowel als van het Nieuwe Testament, spreken van Hem of wijzen naar Hem. Eerst met de jaren heb ik dat beter en beter leren verstaan. De boeken van het Oude Testament bevatten zeer zeker ook buitendien veel groots en goeds; denk maar aan hetBoek van den Profeet Isaias, en denk maar aan de Psalmen! Maar wie ze niet leest met de gedachte aan Jezus Christus, verstaat tenslotte van het beste wat die oude boeken ons te bieden hebben, maar heel weinig. Men moet zich altijd klaar bewust blijven, dat die oude schrijvers onder voortdurende leiding Gods hebben geschreven. Zij schreven niet op de eerste plaats voor zichzelf. En ze schreven niet voor hunne tijd- en volksgenoten alleen. Het was immers de Heilige Geest, die hunne pen in beweging bracht. En de blik van dien Heiligen Geest, reikte zoveel verder dan de grenzen van het kleine Jodenlandje, en zo diep in de tijden die nog moesten komen, tot daar waar alle tijd eenmaal ophouden zal. Sprekend over de wet van Mozes, heeft onze Zaligmaker gezegd, dat Hij ze niet kwam opheffen, maar ze integendeel kwam vervolmaken en aanvullen.

De Evangelisten zowel als de Apostel Paulus zijn er steeds op bedacht de samenhang tussen het Oude en het Nieuwe Testament te doen uitkomen. Soms dalen zij daarbij af tot kleine bijzonderheden, die wij allicht als onbelangrijk beschouwd zouden hebben. Zij wisten beter!... of liever: de Heilige Geest wist beter, die de schrijvers van de beide Testamenten geïnspireerd heeft.

Ik heb een gezegende leeftijd bereikt, en ben van dagen verzadigd. Een mensenleeftijd duurt volgens den Palmist maar zeventig jaren, als we een krachtig

gestel bezitten tachtig, en nu heb ik de tachtig al een eindje achter de rug. Mijn taak op aarde is voltooid, en ik zal wel niet lang meer leven. Zo nu en dan lees ik in de geschiedenissen van het Oude Testament de voorbeelden van oude mensen, die dapper en dankbaar afscheid namen van dit leven, en het afgematte hoofd onbezorgd te rusten legden, vertrouwend op God. Daar zijn nu bijvoorbeeld de laatste hoofdstukken van het Boek Jozuë. Ge hebt toch wel eens gelezen hoe Jozuë zijn testament maakte? Of hoe de oude Samuël afscheid nam van zijn volk en van zijn koning? En er zijn er nog meer, van hetzelfde hout gesneden... Daar is de oude Tobias, die afscheid neemt van zijn zoon en hem al die hartelijke, praktische vermaningen geeft, die men tegenwoordig wel nadrukt op de bidprentjes.

En dan is er de grote Mathathias uit het eerste boek der Macchabeeën... Ja, ik ben maar een arme kleine sprinkhaan, vergeleken bij die leeuwen Gods! Maar ik verheug me er al bij voorbaat op, ze in de hemel te ontmoeten. En denkt ge ook niet, dat het een feest moet zijn eindelijk eens persoonlijk kennis te maken met Mozes en met Petrus, met Paulus en Isaias, met den Apostel Joannes en met koning David?

Het gaat bergaf met mij, en er zijn wel dagen, waarop ik niet meer naar de kloosterkapel kan komen. Weet ge wat ik dan doe? Dan zoek ik troost in de psalmen van Core's zonen:

„Gelijk een hinde smacht naar stromend water,
aldus verlangt, o God! mijn ziel naar U
Mijn ziel lijdt dorst naar God, die 't leven is!
Wanneer mag ik Gods aanschijn weer gaan zien?

Ik stort mijn ziel uit, en ik denk eraan.
hoe ik voortijds de pelgrimscharen leidde
[illegible] gezang.
Wat zijt ge droef, mijn ziel! Waarom ontrust?

En ook dit is een psalm van Core's zonen:

Hoe lieflijk is Uw tent, Jahwe der krijgsscharen.
Mijn ziel verlangt innig naar Jahwe's voorhoven.
Lichaam en ziel zingen voor den levenden God!

Die in Uw huis leven, gelukkig zijn zij!
want altijd door prijzen ze U.
Gelukkig ook zij, wier kracht is in U,
als ze met blijdschap opwaarts gaan.

Ze schrijden opgewekt steeds verder voort
Tot ze op Sion God, Godzelf, zien!

Ik zou U niet kunnen zeggen, wat er van Padre Tommaso geworden is. Later heb ik nooit meer van hem gehoord, en hij zal nu wel gestorven zijn.

Maar ik heb dikwijls aan hem gedacht als het bekende woord over den „man van het éne boek" geciteerd werd.

**K
KRO
O**

**Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd
Zondag, 29 Mei 1938.**

1. **Wilhelmus — Opening**
2. Ouverture „Coriolan"...... L. van Beethoven het Concertgebouw-Orkest o.l.v. Willem Mengelberg
3. De Missie-Arbeid een bij uitstek Franciscaanse arbeid door Pater Ronoratus Caminada O.F.M.
4. Sluiting van Meimaand
   a. Ave Maria................. Arcadelt Koor van de Sixtijnse Kapel o.l.v. A. Rella
   b. Mariae Wiegenlied...... M. Reger Erna Sack, sopraan met orkest
   c. Salve Regina het K.R.O. Koor o.l.v. Gerard Vermeulen
5. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
6. Flitsen van het Internationaal Eucharistisch Congres te Boedapest
7. Sluiting.

**Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.**

1. Kyrie uit de „Missa Solemnis"...... L. van Beethoven Solisten koor en orkest o.l.v. Bruno Kittel
2. Flitsen van het Internationaal Eucharistisch Congres te Boedapest
3. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
4. Tweede Hongaarse Rhapsodie...... Fr. Liszt Syphonie-Oorkest van Philadelphia o.l.v. Leopold Stokowski
5. Sluiting.

Velen staan in de rijen der linkse partijen, omdat men hen links liet liggen.

Een dag van verveling vermoeit meer dan een dag van zware arbeid.

Wees nooit een stuk mens, een halve mens — maar zorg er voor een mens uit één stuk te zijn.

Edele karakters weten beter het goede te waarderen, dat zij bij anderen ontmoeten, dan het goede dat zij zelf beoefenen.

Wat de verbeelding voor luchtkasteel aanziet is dikwijls maar een rommelkamer.

Ketenen van bloemen kunnen sterker zijn dan ketenen van ijzer.

Optimisme is volstrekt nodig voor een gezellige samenleving.

Er zijn mensen, die men op slot van zaken nog engelen zou noemen, wanneer zij hun vleugels maar gebruikten om... weg te vliegen.

Het vertrouwen is de helft van de zegepraal.

Goed begin geeft moed en zin, en
Wel begonnen is half gewonnen.

ANECDOTES VAN BEROEMDHEDEN.

Ook Neander moest om goed te kunnen spreken, steeds een stukje „speelgoed" in zijn hand hebben. Bij hem was het een penneschacht, die hij tussen zijn vingers draaide en dan stuk brak, terwijl hij de lessenaar, waarvoor hij stond, en waarop hij met beide armen leunde, steeds heen en weer schommelde, zodat deze van achter op den spreker en van voren op de toehoorders dreigde te vallen.